

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر تقلید حرکتی غیرگفتاری بر طول گفته ی کودکان ۳ تا ۹ ساله مبتلا به اوتیسم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین روانشناختی، دوره 4، شماره 13 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیدمجید رفیعی - گروه روانشناسی دانشگاه تبریز

منصور بیرامی - گروه روانشناسی دانشگاه تبریز

حسن عشایری - دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی ایران

تورج هاشمی - گروه روانشناسی دانشگاه تبریز

پریچهر احمدی - نورولوژیست و مدرس علوم اعصاب

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هدف از این پژوهش، بررسی رابطه ی تقلید حرکتی غیرگفتاری با طول گفته کودکان اوتیستیک و تاثیر تمرینات تقلید حرکتی غیرگفتاری بر افزایش طول گفته، در این کودکان است. روش بررسی: در مرحله ی نخست این مطالعه، که به روش مقایسه ای صورت پذیرفت ۲۲ کودک اوتیستیک و ۳۰ کودک سالم شرکت داشتند و مطالعه بر روی نمونه های در دسترس انجام شد. در این مرحله، طول گفته دو گروه، مورد سنجش و مقایسه قرار گرفت. در مرحله ی دوم که مطالعه به صورت تجربی و مداخله ای صورت پذیرفت، کودکان اوتیستیک به طور تصادفی به دو گروه آزمایشی و کنترل تقسیم شدند. سپس کودکان گروه آزمایشی، به مدت ۶۰ روز، روزانه یک ساعت تحت تمرین تقلید غیرگفتاری قرار گرفتند. قبل و بعد از مداخله، طول گفته در دو گروه با استفاده از آزمون توصیف تصاویر سنجیده شد. در تحلیل داده ها از آزمون تی مستقل، رگرسیون و تحلیل کوواریانس بهره گرفته شد. یافته ها: تفاوت معناداری در طول گفته کودکان سالم و اوتیستیک دیده شد ($P < 0/01$). همچنین یافته ها حاکی است بین طول گفته و توانایی تقلید کلامی در کودکان اوتیستیک مورد مطالعه، همبستگی مثبت وجود دارد ($r = 0/884$). به علاوه، داده ها حاکی از وجود تفاوت معنادار بین طول گفته دو گروه آزمایشی و کنترل پس از انجام مداخله می باشد ($p < 0/01$). نتیجه گیری: در کودکان اوتیستیک بین طول گفته و تقلید حرکتی غیرگفتاری همبستگی مثبت و قوی وجود دارد و انجام تمرینات تقلید حرکتی غیرگفتاری، به افزایش طول گفته در این کودکان منجر می گردد.

کلمات کلیدی:

اوتیسم، تقلید، طول گفته، گفتار، نوروپاتی های آینه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1929855>

